

Arrest

nr. 56 315 van 18 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 28 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U zou over de Indische nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Amritsar. Uw vader zou een transportbedrijf hebben. In 1982 zouden twee van zijn vrachtwagens gestolen zijn in Assam. Uw vader zou naar daar gegaan zijn en hij zou twee mensen doodgeschoten hebben. Toen de chauffeurs van jullie vrachtwagens later vrijkwamen, bleken de slachtoffers lid te zijn van de Naxalieten. De Naxalieten zouden gezworen hebben om uw familie uit te moorden. Enkele jaren later zou uw vader vermoord zijn en tevens zou uw oom gedood zijn. Jullie gingen er van uit dat de daders Naxalieten waren. Daar u de wraak van de Naxalieten vreesde, zou u in 1991 India verlaten hebben. U zou hiertoe uw eigen paspoort gebruikt hebben. U zou in de hier opvolgende jaren verschillende asielaanvragen in Zwitserland en Duitsland ingediend hebben, maar steeds zou u een negatieve beslissing gekregen

hebben. In 1994 zou u zich bekeerd hebben. In 1995 zou u terug naar India hebben willen keren om uw gezin te zien. U zou de Duitse autoriteiten op uw bekering gewezen hebben in de hoop om een verblijfsvergunning te krijgen, maar dit zou afgewezen zijn. U zou enkele maanden teruggekeerd zijn naar Europa. U diende opnieuw een asielaanvraag in, in Duitsland, maar na een negatieve beslissing zou u in 1998 gedeporteerd zijn. Een klein jaar later zou u opnieuw naar Europa gekomen zijn. Op 17 januari 2000 diende u een eerste asielaanvraag in België in. Op 23 mei 2000 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een negatieve beslissing. In 2004 zou u vrijwillig teruggekeerd zijn naar India. U zou gebruik gemaakt hebben van uw origineel paspoort dat ondertussen verlengd was. U zou tot maart 1998 in India verbleven hebben. In 2005 zou u enkele maanden naar Thailand gegaan zijn, in de hoop aldaar een visum voor Europa te bekomen. Hetzelfde zou u in het verleden tevergeefs ook in Senegal geprobeerd hebben. In 2008 zou u naar Italië gereisd zijn. Uw broer en zoon zouden een statuut in Italië hebben. U zou geen asiel hebben aangevraagd. U zou vernomen hebben van de regularisatiebeweging in België en op 17 september 2009 zou u hier een tweede asielaanvraag ingediend hebben. U baseerde zich hierbij op uw aanhoudende vrees voor de Naxalieten. In maart 2010 kreeg u een negatieve beslissing. Op 28 april 2010 diende u een derde asielaanvraag in. U verklaarde een vrees te kennen voor de Naxalieten, hoewel u nooit een persoonlijke confrontatie met hen had, zelfs niet tijdens de verschillende keren dat u terugreisde naar India. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw paspoort voor en een krantenartikel.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U was immers uiterst vaag in uw beschreven vrees voor vervolging. Vooreerst dient opgemerkt dat u duidelijk aangaf geen enkele vrees te kennen voor de Indische autoriteiten. U zou nooit aangeklaagd, of gearresteerd zijn (gehoorverslag CGVS p. 4). Bij het verlaten van India zou u dan ook geen vrees voor vervolging door de Indische autoriteiten kennen. Uw bewering dat u verschillende malen probleemloos op en neer reisde van en naar India met gebruik van uw eigen paspoort, bevestigt dit. Ook het feit dat u zonder vrees naar de Indische autoriteiten te Italië bent gestapt om aldus een nieuw paspoort te verkrijgen, wijst er op dat u de Indische autoriteiten niet dient te vrezen. Uw vrees zou uitgaan van de Naxalieten, een communistische rebellenbeweging die voornamelijk in het oosten van India actief is. U beweerde dat uw vader het in het begin van de jaren '80 aan de stok kreeg met deze Naxalieten; ze zouden hem zelfs vermoord hebben alsook uw oom. U ging er van uit dat de Naxalieten de daders waren, daar zij jullie familie bedreigd hadden (gehoorverslag CGVS p. 6). Hoewel u beweerde dat de politie uw vader zijn laatste verklaringen nog kon optekenen in het ziekenhuis, zou u nu ruim twintig jaar na de feiten niet in staat zijn om enig bewijsmiddel voor te leggen om uw bewering dat uw vader gedood werd door de Naxalieten te staven (gehoorverslag CGVS p. 6). Nochtans is het duidelijk dat er meerdere bewijsstukken zouden moeten bestaan, zoals het politieverlag van uw vaders verklaring, het ziekenhuisverslag of een overlijdensakte. Over de moord van uw oom was u nog vager. U kon geen enkel detail over zijn dood geven enkel dat de Naxalieten de daders waren (gehoorverslag p. 7). Opnieuw beschikte u over geen enkel bewijs. Wat er verder ook van zij; u wist uw persoonlijke vrees voor de Naxalieten op geen enkele manier aannemelijk te maken. Ondanks uw bewering dat zowel uw vader als uw oom door de Naxalieten gedood werden, gaf u toe dat u persoonlijk nooit in aanvaring bent gekomen met de Naxalieten (gehoorverslag CGVS p. 7). Zelfs nadat u verschillende malen terugkeerde naar India zou u geen enkel probleem gekend hebben (gehoorverslag CGVS p. 7). Het enige incident dat u kon aanhalen was een klap in uw gezicht door een onbekende (gehoorverslag CGVS p. 7). Dit is echter onvoldoende om te spreken van een gegronde vrees voor vervolging door de Naxalieten. Hoewel u dus aanhaalt reeds sinds het begin van de jaren '80 vervolgd te worden door de Naxalieten, beschikt u over geen enkel objectief element dat deze vrees zou kunnen ondersteunen. Mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees dan dient er op gewezen te worden dat u zich wegens uw weinig substantiële vrees tot de autoriteiten had kunnen wenden om bescherming te bekomen. Daar u, zoals reeds eerder werd aangehaald, geen enkele concrete vrees kende voor de Indische autoriteiten, stond niets u in de weg om uw zorgen voor een mogelijke vervolging door de Naxalieten met de autoriteiten te delen. U ging er echter al te gemakkelijk vanuit dat u toch niet geholpen zou worden (gehoorverslag CGVS p. 7). Daar de Naxalieten echter een verboden rebellenbeweging vormt die voornamelijk actief is in het oosten van India, is het aannemelijk dat de autoriteiten interesse zouden hebben in uw bewering hen te moeten vrezen hoewel u in het westen van India woonde. U probeerde zelfs niet naar de autoriteiten te stappen. U kan dan ook niet beweren dat de nodige bescherming u ontzegd werd. Dit gebrek aan initiatief gedurende een periode van meer dan twintig jaren, breekt verder de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af.

Tenslotte dient nog gewezen te worden op uw beweerde bekering. Deze komt weinig oprecht en eerder opportunistisch over. U beweerde in 1994 in Duitsland gedoopt te zijn. U zou een aanhanger van de "Free Church" zijn. U kon echter niet aangeven wat de verschillen tussen deze "Free Church" en andere christelijke tradities zijn (gehoorverslag CGVS p. 4). Hoewel u beweerde dat uw kerk Jezus Christus volgt, wist u weinig over hem te vertellen, buiten dat hij zijn leven gaf (gehoorverslag CGVS p. 5). U beweerde de Bijbel soms te lezen, maar buiten de hoofdstukken van Matheus en Lucas kon u geen andere onderdelen van de Bijbel benoemen. U wist niet hoeveel volgelingen Jezus kende of wie hem exact verraden heeft (gehoorverslag CGVS p. 5). U verklaarde dat u na uw bekering dit doorgaf aan de Duitse autoriteiten in de hoop een verblijfsvergunning te verkrijgen (gehoorverslag CGVS p. 5). Hoewel u dit ontkende lijkt het er dan ook op dat uw bekering eerder ingegeven was door opportunisme dan door een doorleefde drang naar bekering. Wat er ook van zij; bij terugkeer naar India volgde u nooit christelijke missen of vergaderingen en u kende dan ook geen enkel probleem wegens deze weinig doorleefde bekering. Gezien bovenstaande vaststellingen is er dan ook geen reden waarom u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw paspoort vormt een bewijs van uw identiteit en nationaliteit, zaken die hier niet ter discussie staan. Het krantenartikel vormt algemene informatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker werpt op dat hem ten onrechte de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. In het kader van zijn gehoor werd door hem wel degelijk concrete en persoonlijke elementen naar vorgebracht waaruit blijkt dat hij voor zijn leven dient te vrezen. Verzoeker verwijst naar de door hem aangehaalde feiten en verklaart dat alleen al in 2009 meer dan 6000 mensen zijn gedood in gevechten tussen de overheid en de Naxalieten. Hij stelt dat het een raadsel voor hem is waarom de bestreden beslissing geen melding maakt van deze feiten. Bovendien volstaat een stijlclausule zoals geformuleerd door het Commissariaat-generaal "*Er dient te worden vastgesteld dat u het reëel risico op het lijden van ernstige schade of de vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt*" hoegenaamd niet.

2.2. Verzoekers asielrelaas berust op problemen die hij stelt te zullen ondervinden vanwege de Naxalieten die zijn vader zouden vermoord hebben in 1985 en nog steeds op wraak belust zouden zijn. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker zijn land slechts verlaten heeft in 1991, zes jaar na de feiten. Dat hij vervolgens verschillende asielaanvragen indiende tussen 1991 en 2010 en regelmatig terugkeerde naar India om er tussen 2004 en 2008, met uitzondering van een kortstondig verblijf in Thailand en Maleisië, zelfs langdurig verblijf te houden. Los van de vaststelling dat verzoeker geen begin van bewijs kan neerleggen van de feiten is een dergelijke houding is onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging en hypothekeert dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het relaas. Verzoeker verwijst naar de talrijke doden die er gevallen zijn ten gevolge van confrontaties tussen de Naxalieten en de overheid doch dit volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker persoonlijk vervolgd zou zijn. Hoe dan ook, zelfs indien zou worden aangenomen dat de feiten op waarheid zouden berusten, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonde dat hij geen beroep kan doen op nationale bescherming. De Naxalieten behoren immers tot een in India verboden rebellenbeweging die voornamelijk actief is in het oosten van India. Verzoekers bewering dat hij toch niet zou worden geholpen is geen afdoende verklaring. Dat verzoeker gedurende een periode van meer dan twintig jaren op dat vlak geen enkel initiatief heeft genomen ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees.

2.3. In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 2 en 3 van het EVRM aangezien hij door de bestreden beslissing zal worden teruggestuurd naar India waar hij persoonlijk voor zijn leven vreest.

2.4. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beroept op dezelfde feiten als deze van zijn asielaanvraag en dat hij verwijst naar de algemene voorwaarden voor het in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, is het duidelijk dat zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aan verzoeker kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER